

Časté otázky

Časté otázky týkající se jazykové politiky Evropské unie

1. Kolik má Evropská unie pracovních jazyků?
2. Proč používá Evropská unie tolik úředních jazyků?
3. Kdo rozhoduje o tom, které jazyky budou úředními jazyky Evropské unie?
4. Neuvažuje EU o snížení počtu úředních jazyků?
5. Překládá se každý dokument EU do všech úředních jazyků?
6. Jak je to s ostatními jazyky, kterými se mluví v členských státech, jako jsou např. lucemburština, katalánština, velština, baskičtina, bretonština, sardinština?
7. Proč se nezavede pouze jeden úřední jazyk Evropské unie?
8. Kolik tato mnohojazyčná politika EU stojí?
9. V jakých jazycích jsou dostupné stránky EUROPA?

1. Kolik má Evropská unie pracovních jazyků?

Evropská unie má 23 úředních jazyků: angličtinu, bulharštinu, češtinu, dánštinu, estonštinu, finštinu, francouzštinu, irštinu, italsčinu, litevštinu, lotyštinu, maďarštinu, maltštinu, němčinu, nizozemštinu, polštinu, portugalsčinu, rumunštinu, slovenštinu, slovinštinu, španělštinu, švédštinu a řečtinu.

[Zpět na začátek](#)

2. Proč používá Evropská unie tolik úředních jazyků?

EU je demokratická organizace a jako taková musí se svými občany a samozřejmě s vládami a úřady jednotlivých členských států, podniky a dalšími organizacemi v celé Evropské unii komunikovat v jejich jazyce. Občané mají právo vědět, co se jejich jménem děje, a musí být rovněž schopni aktivně se tohoto dění účastnit, aniž by se museli učit jiný jazyk. Evropská unie přijímá také zákony, které jsou pro každého přímo závazné, takže každý občan EU, ale také soudy jednotlivých států jim musí rozumět. To znamená, že musí být k dispozici ve všech úředních jazycích. Používání úředních jazyků zvyšuje průhlednost, legitimitu a efektivitu EU a jejich institucí. Právním základem jazykové politiky EU je nařízení Rady č. 1 z roku 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství ve znění pozdějších předpisů. Toto nařízení obsahuje seznam úředních jazyků a upřesňuje, kdy a za jakým účelem se mají použít. Smlouva o založení Evropského společenství stanoví v primárním právu rovněž zásadu, že orgány EU musí v písemné komunikaci s občany a subjekty v členských státech používat úřední jazyk, který si občan či subjekt zvolí.

[Zpět na začátek](#)

3. Kdo rozhoduje o tom, které jazyky budou úředními jazyky Evropské unie?

Každá země před přistoupením uvede, který jazyk chce pro účely EU používat jako úřední jazyk. Dohoda o tom se zaznamená v aktu o přistoupení. Ne všechny jazyky, které jsou úředními jazyky v určitém členském státě, byly navrženy jako úřední jazyky EU.

[Zpět na začátek](#)

4. Neuvažuje EU o snížení počtu úředních jazyků?

Ne. V zájmu demokracie a průhlednosti bude zachován stávající systém. Vláda žádného členského státu se nechce vzdát svého jazyka a kandidátské země chtějí své jazyky přidat na seznam úředních jazyků.

[Zpět na začátek](#)

5. Překládá se každý dokument EU do všech úředních jazyků?

V žádném případě. Právní předpisy a dokumenty důležité pro veřejnost nebo z hlediska obecného zájmu se vydávají ve všech 23 úředních jazycích. To však představuje pouze malou část práce institucí. Jiné dokumenty, jako např. sdělení vnitrostátním orgánům, rozhodnutí určená některým soukromým osobám či subjektům nebo korespondence, se překládají pouze do jazyků těch osob či subjektů, kterých se týkají. Pro interní účely si mohou instituce EU ze zákona stanovit svá vlastní pravidla pro používání jazyků. Evropská komise například používá pro své vnitřní záležitosti tři jazyky: angličtinu, francouzštinu a němčinu, a ostatní jazyky používá pouze pro informování a komunikaci s veřejností. Naproti tomu poslanci Evropského parlamentu potřebují pracovní dokumenty ve svém jazyce, takže se s dokumenty pracuje ve všech jazycích již od počátku.

[Zpět na začátek](#)

6. Jak je to s ostatními jazyky, kterými se mluví v členských státech, jako jsou např. lucemburština, katalánština, velština, baskičtina, bretonština, sardinština?

Na základě dohody se španělskou vládou jsou některé texty k dispozici rovněž v katalánštině/valencijské, baskičtině a galicijské.

Lucemburštinu, národní jazyk Lucemburska, a regionální jazyky některých členských států, jako je velština, saamština, sardinština a bretonština, vlády příslušných členských států za úřední jazyky nenavrhly.

[Zpět na začátek](#)

7. Proč se nezavede pouze jeden úřední jazyk Evropské unie?

Protože by tak většina lidí uvnitř EU nerozuměla tomu, co EU dělá. Ať už by se vybral kterýkoli jazyk, většina obyvatel EU by jej neovládala natolik, aby byla schopna dodržovat její zákony, využívat všech svých práv nebo se v něm vyjadřovat, a podílet se tak na záležitostech EU. A který jazyk byste vybrali? Jazykem EU, který je mateřštinou pro nejvíce lidí, je němčina. Ta se však kromě Německa a Rakouska užívá jen málo. Nejrozšířenějšími jazyky na světě, které jsou současně úředními jazyky EU, jsou španělština a portugalština. Většina lidí, kteří jimi hovoří, však žije mimo Evropu. Francouzština je úředním jazykem nebo jedním z úředních jazyků tří členských států, používá se v mnoha částech světa a také se vyučuje na mnoha školách v EU. Je však rozšířenější v jižní a západní Evropě spíše než na severu a východě tohoto kontinentu. Z jazyků EU je jako první nebo druhý jazyk asi v Unii nejrozšířenější angličtina: Podle nedávných průzkumů ji však na dostatečné úrovni ovládá stále ještě méně než polovina obyvatel EU.

[Zpět na začátek](#)

8. Kolik tato mnohojazyčná politika EU stojí?

Náklady na práci EU ve 23 úředních jazycích asi nejrychleji zjistíme, když sečteme náklady vynaložené na jazykové služby, tj. překladatele a tlumočníky, díky nimž tato politika funguje. Poslední údaj z roku 2005 uvádí celkové roční náklady ve výši 1 123 milionů EUR, což představuje 1 % ročního souhrnného rozpočtu Evropské unie. Vydělíme-li toto číslo počtem obyvatel EU, dospějeme k částce 2,28 EUR na osobu a rok.

[Zpět na začátek](#)

9. V jakých jazycích jsou dostupné stránky EUROPA?

Webové stránky EUROPA mají za cíl poskytovat potřebné informace ve vašem jazyce nebo v jazyce, kterému rozumíte, a to podle charakteru těchto informací. Úřední dokumenty jsou dostupné minimálně v jazycích, které byly úředními jazyky v době jejich zveřejnění. Jiné dokumenty, které nejsou právně závazné, se často publikují v angličtině, francouzštině a němčině. Obecné informace na domovské stránce, v oddílech přímo přístupných z domovské stránky a v rejstřících jsou většinou dostupné ve dvaceti jazycích, které byly úředními jazyky Evropské unie před 1. lednem 2007: angličtině, češtině, dánštině, estonštině, finštině, francouzštině, italštině, litevštině, lotyštině, maďarštině, maltštině, němčině, nizozemštině, polštině, portugalštině, řečtině, slovenštině, slovinštině, španělštině a švédštině. Obecné informace ve třech nových úředních jazycích EU-27 (bulharštině, irštině a rumunštině) budou k dispozici, jakmile dojde ke zvýšení potřebné překladatelské kapacity. Výjimky z tohoto obecného pravidla se týkají pouze informací, které jsou naléhavé nebo které mají dočasnou platnost. Odborné informace jsou obecně dostupné nejméně ve dvou jazycích, které se v příslušné oblasti nejběžněji používají.

[Zpět na začátek](#)

Tento dokument byl vytištěn ze stránek Europa – Jazyky. On-line verzi najdete zde:

<http://wlsdgt.cc.cec.eu.int:7511/cs/document/59>